

Motion till riksdagen 2007/08:Fi250

av Jan Ericson och Maria Plass (m)

Infrastrukturinvesteringar i Sverige

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheterna att ändra den rådande redovisningsprincipen för stora, framtida och samhällsekonomiskt lönsamma infrastrukturinvesteringar, genom att lyfta bort dessa från statens budget och lägga dem utanför utgiftstaket.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över regelverket för avskrivningar samt avskrivningstidens längd för olika former av infrastrukturinvesteringar.

Motivering

Idag finansieras i stort sett alla infrastrukturinvesteringar i Sverige med driftsmedel och bokförs som en kostnad i statens budget det år som investeringen tas i bruk. Även om staten, liksom i årets budget, skjuter till miljardbelopp till infrastrukturen kommer budgetutrymmet aldrig att vara tillräckligt för alla de samhällsekonomiskt lönsamma infrastrukturinvesteringar som behövs runt om i landet då allt måste rymmas under utgiftstaket. Politiker och andra företrädare för olika landsdelar kommer att argumentera för att få medel till just sina viktigaste investeringar, vilket leder till att någon annan del av landet blir utan.

Enligt dagens redovisningsprincip pressas större järnvägsinvesteringar och väginvesteringar in i statsbudgeten. Detta medför att resurserna till underhåll av befintlig infrastruktur samtidigt minskar. Problemen har accelererat under de senare åren och resulterat i ett kraftigt eftersatt underhåll vilket kan ses som en ren kapitalförstöring.

Principen att alla investeringar skall rymmas under utgiftstaket får till följd att samhällsekonomiskt lönsamma investeringar stoppas eller skjuts på fram-

Fel! Okänt namn på

tiden. Ju längre vi väljer att skjuta upp ett projekt, desto dyrare blir det också att färdigställa.

Huvudproblemet är inte att Sverige har ont om pengar utan snarare att det saknas utrymme för väg- och järnvägsinvesteringar under statens utgiftstak. Detta utgör ett direkt hinder för viktiga investeringar i infrastruktur som kan öka tillväxten och förbättra statens skatteintäkter i framtiden. För att lösa det eftersatta underhållsbehovet samt möjliggöra samhällsekonomiskt lönsamma infrastruktursatsningar behövs ett nytänkande.

Ett alternativ till dagens system vore att bokföra nya större väg- och järnvägsprojekt som en investering snarare än att tvinga in dessa investeringar under statens utgiftstak. Detta skulle i högre grad ge budgetutrymme för underhåll och drift av befintliga vägar och järnvägar. Med en ändrad redovisningsprincip skulle avskrivningar kunna ske under en längre tid. Kopplas avskrivningstiden till projektets livslängd bör avskrivningar kunna göras under många års tid varför den årliga kostnaden för avskrivningar blir mycket låg. Större projekt som motorvägar och järnvägar kanske inte behöver skrivas av över huvud taget om underhållet sköts ordentligt eftersom den formen av investeringar inte tappar i värde med tiden. För investeringar med större slitage, till exempel broar, blir avskrivningstiden förmodligen kortare.

Genom att ändra principen för hur infrastrukturinvesteringar bokförs skulle staten kunna fastställa en långsiktig investeringsram för en stabil och löpande utbyggnad av infrastrukturen. Detta ger möjligheten att planera mer långsiktigt och förhindrar att staten medverkar till förstärkt obalans i byggkonjunkturen. Genom att decentralisera beslut om byggstarter med mera till län eller regioner skulle projektstarter kunna anpassas efter konjunkturer och kostnadsnivåer på den lokala marknaden.

Stockholm den 3 oktober 2007

Jan Ericson (m)

Maria Plass (m)